

חִיזוּ יִקְרָא דְחָמָא. אִי זָכִי לְבַר, בְּרָא קָדִים לְשׂוֹאֵה
 יָדִיהַ עַל עֵינָיו וְלֹא־סִתְּמָא לֹזֵן, בְּמָה דְכָתִיב וַיֹּסֵף
 יָשִׁית יָדוֹ עַל עֵינָיִךְ. בְּגִין דְּהָא חִיזוּ אַחֲרָא דְלֹא
 קְדִישָׁא אֲזַדְמַנַּת לְקַבְּלִיהַ, וְעֵינָא דְחָמָא הַשְׁתָּא חִיזוּ
 קְדִישָׁא עַלְלָהּ, לָא יִסְתַּבֵּל בְּחִיזוּ אַחֲרָא.

וְעוֹד, דְּהָהוּא נֶפֶשׁ סְמִיכַת לְקַבְּלִיהַ בְּבִיתָא, וְאִי
 אַשְׁתָּאֵר עֵינָא פְּקִיחָא, וְהָהוּא חִיזוּ אַחֲרָא
 יִשְׂרֵי עַל עֵינָיו, בְּכָל מַה דְּאִסְתַּבֵּל אֶתְלַטֵּיָא, וְלֹא
 יִקְרָא דְעֵינָא הוּא, וְכָל שְׂפָן מְקַרִּיבֵיו, וְכָל שְׂפָן מִן
 מוֹתָא, דְלֹא יִקְרָא דִּילִיהַ לְאִסְתַּבֵּלָא בְּמָה דְלֹא
 אֲעֻטְרִיךְ, וְלֹא־שְׂרִיא עַל עֵינָיו מְלָה אַחֲרָא. לְבַתָּר
 אֶתְכַסֵּיָא בְּעַפְרָא, וְהָא אֶתְעָרוּ חֲבָרִיא עַל דִּינָא
 דְקַבְּרָא מַהוּ. וַיִּקְרָא הוּא, דִּי־סִתְּמִים עֵינָא מִן פְּלָא, עַל
 יָדָא דְבְרִיָה דְשָׂבֵק בְּעַלְמָא.

לשון הקודש

מִרְאָה אַחַר יִשְׂרָה עַל עֵינָיו - בְּכָל מַה
 שְׁמִסְתַּבֵּל מִתְקַלְקַל, וְאִין זֶה כְּבוֹד
 הָעֵינ, וְכָל שְׂפָן מְקַרִּיבֵיו, וְכָל שְׂפָן מִן
 הַמּוֹת, שְׂאִין כְּבוֹדוֹ לְהַסְתַּבֵּל בְּמָה שְׂלֹא
 צְרִיךְ וּלְהַשְׁרוֹת עַל עֵינָיו דְּבַר אַחַר.
 לְאַחַר כֵּךְ מִתְכַּסֶּה בְּעַפְרָא, וְהָרִי
 הַתְעוֹרְרוּ הַחֲבָרִים עַל דִּין הַקַּבֵּר מַהוּ,
 וְכְבוֹד הוּא שְׂיִסְתֵּם הָעֵינ מִהַכֵּל עַל יְדֵי
 בְּנוֹ שְׁהַשְׂאִיר בְּעוֹלָם.

נִכְבֵּד שְׂרָאָה - אִם זָכָה לְבֹן, הַבֵּן
 מְקַדֵּם לְשִׁים יָדוֹ עַל עֵינָיו וְלִסְגַר אוֹתָם,
 כְּמוֹ שְׂכַתוֹב וַיֹּסֵף יָשִׁית יָדוֹ עַל עֵינָיִךְ.
 מִשׁוֹם שְׂהָרִי מִרְאָה אַחַר לֹא קְדוּשׁ
 מִזְמַן כְּנֻגְדוֹ, וְהָעֵינ שְׂרָאָתָה פְּעַת
 מִרְאָה קְדוּשׁ עַלְיוֹן, לֹא תִסְתַּבֵּל
 בְּמִרְאָה אַחַר.

וְעוֹד, שְׂאוֹתָה נֶפֶשׁ סְמוּכָה כְּנֻגְדוֹ
 בְּבִית, וְאִם הָעֵינ נִשְׂאָרַת פְּקוּחָה וְאוֹתוֹ

תָּא חַיִּי, כָּל שִׁבְעָה יוֹמִין, נִפְשָׁא אֲזֵלָא מִבֵּיתָא
 לְקַבְרָא, וּמִקַּבְרָא לְבֵיתָא, וְאִתְאַבְּלַת עֲלֵיהּ,
 וְתִלַּת זְמַנִּין בְּיוֹמָא, אֶתְדַּנּוּ כְּחֻדָּא נִפְשָׁא וְנוֹפָא, וְלִית
 מָאן דִּידַע בְּעֵלְמָא, וַיִּשְׁנַח לְאַתְעָרָא לְבָא.

לְבַתָּר, גּוּפָא אֶתְטְרִיד, וְנִפְשָׁא אֲזֵלָא וְאִסְתְּחִיא ^{(דף}
^{רכו ע"ב)} בְּגִיהֶנָם, וְנִפְקָא וְשָׂטָא בְּעֵלְמָא,
 וּמִבְּקָרָא לְקַבְרִיהּ, עַד דְּמִתְלַבְּשָׁא בְּמָה דְּאִתְלַבְּשָׁא.

לְבַתָּר תְּרִיסַר יְרַחֵי, נְיִיחִין כְּלָא. גּוּפָא שָׂבִיב ^(שְׂבִיב)
 בְּעַפְרָא. נִפְשָׁא אֶתְצַרִיר וְאִתְנַהִיר בְּרוּחָא,
 בְּמָאנָא דְּאִתְלַבְּשָׁ. רוּחָא אֶתְעַנַּג בְּגִנְתָּא דְּעַדָּן.
 נִשְׁמַתָּא סְלָקָא לְצַרוּרָא דְּעֵנוּנָא דְּכָל עֵנוּנִין. וְכֵלָא
 אֶתְקַשֵּׁר דָּא בְּדָא לְזַמְנִין יְדִיעָן.

תָּא חַיִּי, וַיִּי לֹון לְבַנֵּי נָשָׂא, דְּלָא מִסְתַּכְּלִין וְלָא
 יְדַעִין וְלָא אִשְׁתְּמוּדְעִין, עַל מַה קַּיִימִי, וַיִּתְנַשֵּׁי

לשון הקודש

שְׂמַתְלַבְּשָׁת בְּמָה שְׂמַתְלַבְּשָׁת.
 אַחַר שְׁנַיִם עָשָׂר חֻדָּשׁ כְּלָם נָחִים. הַגּוּף
 נִשְׂאָר וְנָחַ בְּעַפְרָא. הַנִּפְשָׁא נִצְרָרַת
 וּמְאִירָה בְּרוּחָא, בְּמִלְבוּשׁ שְׂמַתְלַבְּשָׁת.
 הַרוּחַ מִתְעַנַּגַּת בְּגִין עַדָּן, וְהַנִּשְׁמָה עוֹלָה
 לְצַרוּר שֶׁל עַנַּג כָּל הָעֵנוּנִים, וְהַכָּל
 נִקְשָׁר זֶה בְּזֶה לְזַמְנַיִם יְדוּעִים.
 בָּא רָאָה, אוֹי לְהֵם לְבַנֵּי אָדָם שְׂלָא

בָּא רָאָה, כָּל שִׁבְעַת הַיָּמִים, הַנִּפְשָׁא
 הוֹלְכַת מִהַבַּיִת לְקַבְרָא, וּמִהַקַּבְרָא לְבֵיתָא,
 וּמִתְאַבְּלַת עֲלֵיהּ, וְשִׁלְשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם
 נִדְּוָנִים כְּאַחַד הַנִּפְשָׁא וְהַגּוּף, וְאִין מִי
 שִׁיודַע בְּעוֹלָם וַיִּשְׁנִיחַ לְעוֹרַר אֶת הַלֵּב.
 אַחַר כֵּן הַגּוּף נִטְרָד, וְהַנִּפְשָׁא הוֹלְכַת
 וּמִתְרַחֶצֶת בְּגִיהֶנָם, וַיּוֹצֵאת וּמְשׁוֹטְטַת
 בְּעוֹלָם וּמִבְּקָרָת אֶת קַבְרוֹ, עַד

מְנִיחֵהוּ לְמַעַבְדֵי פְקוּדֵי אֲזַרְיֵיתָא. דְּאִית פְּקוּדֵי
 אֲזַרְיֵיתָא דְּעַבְדֵי לְבוּשׁ יָקָר לְעֵילָא. וְאִית פְּקוּדֵי
 אֲזַרְיֵיתָא דְּעַבְדֵי לְבוּשׁ יָקָר לְתַתָּא. וְאִית פְּקוּדֵי
 אֲזַרְיֵיתָא דְּעַבְדֵי לְבוּשֵׁי יָקָר לְהַאי עֲלָמָא. וְכֻלָּא
 אֲצַטְרִיכֵן לֵיה לְבַר נָשׁ, וּמִן יוֹמוֹי מַמָּשׁ, בְּלִחוּ
 מִתְתַּקְּנֵן, בְּמַה דְּאֲזַקִּימְנָא.

רַבִּי יְהוּדָה סָבֵא, אֲתֵרְגִּישׁ בְּדַעְתִּיהָ יוֹמָא חַד, וְאַחֲזוּ
 לֵיה בְּחִלְמִיהָ, חַד דִּיּוֹקְנָא מְנַהֲרָא דִּילֵיהָ,
 תְּקִיף, דְּאֲזִדְּתֵר לְאַרְבַּע סְטֵרִין, אָמַר לְהוּ, מָאי הָאֵי.
 אָמְרוּ לֵיה, לְבוּשָׁא דִּילָךְ הוּא, לְדִיּוֹרָא דְּהַבָּא,
 וּמַהֲהוּא יוֹמָא הָוָה חַדִּי.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא, רוּחִין דְּצַדִּיקֵי
 יִתְבִּין בְּלְבוּשֵׁיהוֹן, שׁוּרִין שׁוּרִין בְּגִנְתָּא דְּעֵדֵן,
 וּמַשְׁבְּחֵן לְקֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, בִּיקְרָא עֲלָאָה. הָדָא

לשון הקודש

אַחַד, וְהֵרָאוּ לוֹ בְּחִלּוּמוֹ דְּמוֹת אַחַת
 מֵאוּר שְׁלוֹ, חֲזָקָה, שְׁזוּהֶרַת לְאַרְבַּעַה
 צְדָדִים. אָמַר לְהֵם, מַה זֶה? אָמְרוּ לוֹ,
 לְבוּשׁ שְׁלָךְ לְמַדוּר הַזֶּה, וּמֵאוֹתוֹ הַיּוֹם
 הָיָה שְׁמֵחַ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כָּל יוֹם וְיוֹם רוּחוֹת
 הַצַּדִּיקִים יוֹשְׁבִים בְּלְבוּשֵׁיהֶם שׁוּרוֹת
 שׁוּרוֹת בְּגֵן עֵדֵן וּמַשְׁבְּחִים אֶת הַקֹּדֶשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּד עֲלִיּוֹן. זֶהוּ שְׁכַתוּב

מִסֵּתַבְּלִים וְלֹא יוֹדְעִים וְלֹא מוֹדְעִים עַל
 מַה עוֹמְדִים, וְנִשְׁכַּח מֵהֶם לַעֲשׂוֹת
 מְצוּוֹת הַתּוֹרָה. שְׁנַיִשׁ מְצוּוֹת תּוֹרָה
 שְׁעוֹשׂוֹת לְבוּשׁ נִכְבָּד לְמַעְלָה, וְנִשׁ
 מְצוּוֹת תּוֹרָה שְׁעוֹשׂוֹת לְבוּשׁ נִכְבָּד
 לְמַטָּה, וְנִשׁ מְצוּוֹת תּוֹרָה שְׁעוֹשׂוֹת לְבוּשׁ
 נִכְבָּד לְעוֹלָם הַזֶּה, וְהַבֵּל צְרִיךְ לוֹ לְאָדָם,
 וּמִמְיּוֹ מַמָּשׁ כָּלֵם נְתַקְּנִים, כְּמוֹ שְׁבַאֲרֵנוּ.
 רַבִּי יְהוּדָה הִזְקֵן הַתְּרַגְּשׁ בְּדַעְתּוֹ יוֹם

הוא דְּכָתִיב, (תהלים קמ) אַךְ צַדִּיקִים יִזְדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ
 יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵיךָ. אָמַר רַבִּי אֲבָא, בְּקַדְמֵיתָא מַה
 כָּתִיב וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל וְגו', בְּמַה דְּאוּקְיָמְנָא, מָאן
 מְטָה, דָּא כְּנֻסְתָּ יִשְׂרָאֵל. רֵאשׁ הַמְטָה, דָּא צַדִּיק.
 עַל רֵאשׁ הַמְטָה, דָּא מְלָכָא קַדִּישָׁא, דְּשִׁלְמָא כְּלָה
 דִּילֵיהּ, בְּמַה דְּכָתִיב (שיר השירים ג) הִנֵּה מִטָּתוֹ שָׁלְשָׁלְמָה.
 דִּיעֲקֹב לְדִידֵיהּ קָא סָגִיד, לְהַהוּא דְקָאִים עַל רֵאשׁ
 הַמְטָה, יִשְׂרָאֵל שְׁמִיהּ, בְּגִינֵי כֶּךָ, וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל
 רֵאשׁ הַמְטָה.

לְבַתָּר, בֵּינוּ דִידְעָ יַעֲקֹב, דְּהָא בְּדַרְנָא עֲלָאָה
 אֲשֶׁתַּלִּים, וְדַרְנָא דִילֵיהּ הוּא לְעֵילָא עִם
 אֲבַהֲתָא, וְהוּא בְּלַחֲזוּדֵי תְקוּנָא שְׁלִימָתָא, אַחֲסִין
 לְפִיָּהּ, וְחָדִי וְאֶתְתַּקַּף בְּרַעוּתָא עֲלָאָה דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא בֵּיהּ. מַה כָּתִיב בֵּיהּ, וַיִּתְחַזַּק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל
 הַמְטָה, עַל הַמְטָה מִמֶּשׁ, דְּהָא בְּדַרְנָא עֲלָאָה וַתִּיר

לשון הקודש

השתתחה, לאותו שעומד על ראש
 המטה, וישראל שמו, משום כן וישתחו
 וישראל על ראש המטה.

אחר כך, בין שיעקב ידע, שהרי בדרגה
 עליונה השתלם, ודרגתו היא למעלה עם
 האבות, והוא לבדו תקון שלם, התחזק
 לבו ושמה, והתחזק ברצון עליון של
 הקדוש ברוך הוא בו, מה פתוב בו?

(תהלים קמ) אך צדיקים יזדו לשמך ישבו
 ישראלים את פניך. אמר רבי אבא,
 בתחלה מה פתוב? וישתחו ישראל וכו',
 כמו שבארנו. מי המטה? זו כנסת
 ישראל. ראש המטה - זה צדיק. על
 ראש המטה - זה המלך הקדוש,
 שהשלוש של הכל שלו, שפתוב (שיר א)
 הנה מטתו שלשלמה, שיעקב לשלו

אֲשֶׁתָּלָם, וּבָאָה חוֹלְקִיהָ.

תָּאנָא, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּמִתְנִיתָא דִּילָן אוֹקִימָנָא,
 הָא דְתַנִּינָן בְּאַרְבַּעַה פְּרָקִים בַּשָּׁנָה הָעוֹלָם
 נִדוּן, בְּפִסְחָא עַל הַתְּבוּאָה, בַּעֲצַרְתָּ עַל פְּרוֹת הָאֵילָן,
 בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה כָּל בְּאֵי הָעוֹלָם עוֹבְרִים לְפָנָיו כְּבִנְי
 מְרוֹן, וּבְחַג גְּדוּזִין עַל הַמָּוִם, הָא אוֹקִימָנָא מְלִי. וְרוּא
 דְּמִתְנִיתָא אוֹקִימָנָא, בְּפִסְחָא עַל הַתְּבוּאָה וְכוּ', לְקַבִּיל
 רְתִיבָא עֲלָאָה, רְוּא דְאַבְהֵן, וְדוּד מְלֻכָא.

בְּפִסְחָא עַל הַתְּבוּאָה, דְּהָכִי הוּא מְמוּשׁ, וְהָא
 אוֹקִימָנָא מְלָה דָא, עַל מָה אֲתִיבָא מִצָּה
 בְּפִסְחָא, וְהָא דִינָא הוּא, דִּינָא דְּמַלְכוּתָא דִינָא, וְדָא
 שִׁירוּתָא דְשָׂרְיָאוּ יִשְׂרָאֵל לְמִיעַל בְּחוֹלְקָא קְדִישָׁא
 דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּלְבַעֲרָא מְנִיחָהוּ חֲמִין, דְּאִיהוּ
 טַעֲוִין אַחֲרֵינִין דִּי מְמַנָּן עַל עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדָת

לשון הקודש

דְּבָרִים, וְסוּד הַמִּשְׁנָה בְּאַרְנוּ, בְּפִסְחָא עַל
 הַתְּבוּאָה וְכוּ', בְּגִיד הַמַּרְכָּבָה הַעֲלִיזוּנָה,
 סוּד הָאֲבוֹת, וְדוּד הַמְּלָךְ.

בְּפִסְחָא עַל הַתְּבוּאָה, שְׂפָדָא זֶה מְמוּשׁ,
 וְהָרִי בְּאַרְנוּ דְבָר זֶה, עַל מָה בָּאָה מִצָּה
 בְּפִסְחָא, וְהָרִי דִין הוּא, דִּין הַמַּלְכוּת דִּין,
 וְזוּ הָרֵאשִׁית שֶׁהִתְחִילוּ יִשְׂרָאֵל לְהַכְנִים
 בְּחֻלְקֵי הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וּלְבַעֲרָא מֵהֶם חֲמִין, שֶׁהִיא טַעֲוִית אַחֲרוֹת

וַיִּתְחַזַּק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל הַמְּטָה, עַל
 הַמְּטָה מְמוּשׁ, שֶׁהָרִי בְּדַרְגָּה עֲלִיזוּנָה יוֹתֵר
 הַשְּׂתָלָם. אֲשֶׁרֵי חֻלְקוֹ.

שְׂנִינָנו, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּמִשְׁנַתְנוּ
 בְּאַרְנוּ, הָרִי שְׂשִׁינָנו בְּאַרְבַּעַה פְּרָקִים
 בַּשָּׁנָה הָעוֹלָם נִדוּן: בְּפִסְחָא עַל הַתְּבוּאָה,
 בַּעֲצַרְתָּ עַל פְּרוֹת הָאֵילָן, בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה
 כָּל בְּאֵי הָעוֹלָם עוֹבְרִים לְפָנָיו כְּבִנְי מְרוֹן,
 וּבְחַג גְּדוּזִים עַל הַמָּוִם. הָרִי בְּאַרְנוּ

כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת דְּאֶקְרוּן אֱלֹהִים אַחֲרֵיהֶם, אֱלֹהֵי נֶכֶד.
 וְאֶקְרוּן חֲמִין, יֵצֵר הָרַע, וְלִמְיַעַל בְּמִצְחָה, חוֹלְקָא
 קַדִּישָׁא דְקַדְשָׁא בְּרִידָה הוּא אִמְאֵי תְבוּאָה. (ס"א ל"ג כְּמָה
 דְּאֵת אִמְר, (ירמיה ב) תְבוּאָתָה בַּה"א, רְמִיזוּ לְה"א קַדְמָאָה דְשִׁמְעָא קַדִּישָׁא) בְּגִין כְּדֵי,
 בְּפִסְחָה נְדוּנִין עַל הַתְבוּאָה, וְאוֹקִימָנָא דְעֵלְמָא אֲתִדָּן
 עַל דִּינָא דְה"א.

בְּעֵצְרַת עַל פִּירוֹת הָאֵילָן. פִּירוֹת הָאֵילָן, פִּירוֹת
 הָאֵילָנוֹת מִיבְעֵי לֵיה, מָאן פִּירוֹת הָאֵילָן.
 אֵלָא, דָּא הוּא אֵילָנָא רַבְרָבָא וְתַקִּיף לְעֵילָא. פִּירוֹת
 הָאֵילָן, כְּמָה דְכְּתִיב, (הושע יד) אֲנִי כְבוֹרֵשׁ רַעְנָן מִמְּנֵי
 פְּרִידָה נְכֻצָּא.

בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה עוֹבְרִין לְפָנֵינוּ כְּבִנֵי מְרוֹן. תָּנָא רֵאשׁ
 הַשָּׁנָה, דָּא הוּא רִישָׁא דְשִׁתָּא דְמַלְפָּא,
 וּמָאן הוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה, דָּא יִצְחָק, דְּאֶקְרִי רֵאשׁ,

לשון הקודש

הָאֵילָן?! פִּירוֹת הָאֵילָנוֹת צְרִידָה לְהִיּוֹת!
 מַה זֶה פִּירוֹת הָאֵילָן? אֵלָא זֶהוּ הָאֵילָן
 הַגָּדוֹל וְהַחֲזָק לְמַעְלָה. פִּירוֹת הָאֵילָן,
 כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב (הושע יד) אֲנִי כְבוֹרֵשׁ רַעְנָן
 מִמְּנֵי פְּרִידָה נְכֻצָּא.

בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה עוֹבְרִין לְפָנֵינוּ כְּבִנֵי מְרוֹן.
 שְׁנֵינּוּ, רֵאשׁ הַשָּׁנָה זֶהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל
 הַמִּלְכָּה. וּמִי הוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה? זֶה יִצְחָק
 שְׂנַקְרָא רֵאשׁ, שֶׁהוּא רֵאשׁ אֶחָד שֶׁל

שְׂמִמְנֵים עַל עַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים
 וּמִזְלוֹת שְׂנַקְרָאִים אֱלֹהִים אַחֲרֵיהֶם, אֱלֹהֵי
 נֶכֶד, וְנַקְרָאִים חֲמִין, יֵצֵר הָרַע, וְלַהֲפִינֵם
 בְּמִצְחָה, חֲלֵק הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא. לְמָה תְבוּאָה? וְכֵמוֹ שְׂנַקְרָא תְבוּאָתָה
 בַּה"א, רְמִיזוּ לְה"א רֵאשׁוּנָה שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ לְבָן
 בְּפִסְחָה נְדוּנִים עַל הַתְבוּאָה, וּבְאַרְנו
 שְׁהַעוֹלָם נְדוּן עַל דִּין שֶׁל ה"א.
 בְּעֵצְרַת עַל פִּירוֹת הָאֵילָן. פִּירוֹת

דַּאִיְהוּ חַד רִישָׁא דְּמִלְכָּא (נ"א לְעִילָא), אַתְר דְּאַקְרִי שְׁנָה.
בְּגִינֵי כֶּךָ כָּל בָּאֵי עוֹלָם עוֹבְרִין לְפָנֵינוּ כְּבִי מְרוֹן.
וְעַל דָּא תְּנִינוּ, בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה, דְּהָא בְּרִישָׁא דְּשַׁתָּא
שְׂאִירֵי יִצְחָק.

וּבְחַג גְּדוּנִין עַל הַמַּיִם, דָּא הוּא שִׁירוּתָא (דְּרִישָׁא)
דִּימִינָא דְּמִלְכָּא, וְעַל דָּא חֲדוּתָא דְּמִיָּא
אַשְׁתַּבַּח בְּכָלֵא, בְּשַׁעְתָּא דְּנִסְכֵי מִיָּא, וְשְׂאִבֵי לוֹן, בְּגִין
דְּמַיִם הָא יְדִיעָא. וְעַל דָּא בְּאַרְבַּעַה פְּרָקִים אֲלִין.
כָּלֵא מוֹשְׁתַּבְּחִין. (דף רכו ע"א)

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כִּד יִסְתַּבְּלוֹן מַלְי, כָּלֵא אַשְׁתַּבַּח
בְּהַי פְּרָקוֹן, אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, דְּוִד
מִלְכָּא. וּבְהַי עֲלָמָא אַתְדִין, וּבְאַרְבַּע פְּרָקִין בְּגִי נְשָׂא
אַתְדִינוּ, בְּיוֹמִין דְּאַשְׁתַּבַּחוּ בְּעֲלָמָא. וּבְכָל יוֹמָא וְיוֹמָא,
סְבָרִין פְּתִיחִין וְעוֹבְדִין כְּתִיבִין, וְלִית מָאן דִּישְׁנָה, וְלִית
מָאן דִּירְכִין אֲוִדְנִיה, וְאַוְרִייתָא אַסְחִידַת בֵּיה בְּכָל

לשון הקודש

ידוע, ועל זה בארבעה פרקים אלו הכל
נמצאים.

אמר רבי יוסי, כשיסתכלו בדברים,
הכל נמצא בפרקים הללו, אברהם,
יצחק ויעקב, דוד המלך, ובאלה העולם
גדון, ובארבעה פרקים בני אדם גדונים
בימים שנמצאים בעולם, ובכל יום ויום
הספרים נפתחים והמעשים נכתבים,

המלך ולמעלה, מקום שנקרא שנה, לבן
כל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון,
ועל זה שנינו בראש השנה, שהרי
בראש השנה שורה יצחק.

ובחג גדונים על המים, זוהי ראשית
ושל ראשון של ימין המלך, ועל זה שמחת
המים נמצאת בכל בשעה שמנסכים
מים ושואבים אותם, משום שמנים זה